

cum aliquo merito , etiam si adhuc peccatoris , Navar-Aam
tus & quidem docuit , quid advertens se esse in peccato
moraliter coniunctur finis debet a contritione , peccare
mortaliter . Sed benignior contrita tentatio longe com-
muniior . Lege dicit pl . 49 . Arnobius , qui torum fere
psalms haec sententia expositio de misericordia erga milie-
cordes secundum intermissionem temporalem , jubilans
Dei filii filiorum , valit ad eos pertinere , qui quoniam
non poterunt pauperum carnalium cum genere , spiri-
tualium pauperum curam exercere , ut ant verbo , aut

Apocalyphe: filios Apollolorum esse omnes magistros
bonorum conditorum, & illorum filios, qui audiunt
eos: memoria vero tenere mandata Dei, non ut intel-
lent scientiam, sed ut faciant ea, quae memoriter noverunt.
Iustus memoriam hanc practicam divinorum mandato-
rum, & quis meminisse curat fabbaci, ut sanctificet illam
de quoniam salutis factus patrem suum. & beneficia, quae
quis accepit, ut credantur, & quae sunt novissima,
ut mors. Secundum unde existimat, quantitate peccata com-
miserit: quam parum Dei tarditer in eis. Hoc agnitus.
Quibus licet abepta plura fugeretur: ut sanctissimum si-
gnum & quorum leui exempla oporteat sic ad pugnam
Iudas incitatibus: sic Mamercus Amilius dictator:
Cagite, ait, nomine Romani, & virtutis partium, ve-
hementique memoris tu: sicut A. Cornelius item dictator:
venisti in mentem unicusque Deos esse, qui Romahum
adveniunt: Deos, qui secundis avibus in praelium mis-
serunt. (Sic Tobias,) ad tolerantiam scriptum, proponit
que incitatib; memoria fanditatis partium loorum. Pre-
cipitur item Paulus: ut meminerimus praesuppositum no-
strum, & etiam, iustitiae exitum conversionis imitetur
admodum. Exegita Iudeus Deus, ut non recordaret: memori-
e ab eis exiit, sed meditantesur in evidentiis ac notisibus, ut
respondeant, & facient manucripta in eis. A populo autem
ut lex ac beneficia ostendit, et quia signum in manu, & que-
si uenientiam quid, obseruantur, inter seculos q; & leri-
berint in limine, & offiis domus. Recitatio libro
Samuelis, & in Tissa sommar, Iusti in fagiis myrra-
no molle, spuma Socratis inservit. In aliis frumentis, &

etiam auctoritate deinceps non invenimus, ut bona conscientia
qui litera litteras legit, neque quod legit, ad actionem
confert, similem ei est, qui crebro lenitatem metit numerum
quam: itemque multieri, qui parte lexe, sed natus illis
coelestis: decimi cantori, qui diem canit, canit
quod peritura quidam habet. Josephinus Ius Indos/cris-
tati Dei legis in anima penitus in cultus habuisse, me-
linique illas memoria, quam nominat etiam sua propria
tenet: Utinam ad faciendum eas. Miratus est M. T. a
Philolephos turpiter se longe fecerunt viventes quam do-
cent. Collegit idem Serarius ergo eximus Principium Chri-
stianorum exempla, qui diligenter divinis litteris oper-
antur deuterum Constantini, & Caroli, utique Magni,
Stephani Hungarorum, Alfonsi Primi Lustanorum
regis, Alfonsi Aragonum, Alphredi Anglorum, Ale-
xander Novi, &c. &c. &c.

xii. Cenneni Imperator, &c. ceterumque ex Deuteronomio super eadem re Dei praeceptum expendit accurate. In omnibus libris sacrarum traditionum Angustius et timenter Deum, & pietate manuetos, quarete voluntatem Dei: post hujus operis, & laboris primam oblationem, ut non levantur, & si nondum ad intellectum qui finit, vel ad mandata memoria, vel omnino incogniti non habeantur, poterit illa, qua in eis aperte posita sunt vel precepta vivendi, vel regulae credendi, solerter, diligenter, tuique investigetur. Tandem audienda parensis divina

apud Eliasiam, qui redemptorem cognominat nostrum. & sanctum Israe, Ego Dominus Deus tuus, & doceo te utilia gubernans te in via, in quamib[us], h[oc] necesse doctri-
næ tuis finis. Urim atque iudicium manu mea facio
fusis factis flumen per r[ati]o[n]em. & iustitia tua facta gurgite mo-
ris, & fusis quasi arena fons r[ati]o(n)is. & p[ro]p[ter]a interi sui
l[oc]us eius, non invadet. & non fusis atritum venen-
ejacit facie mea. Hucunque ier[em]o diximus, qui cum toto
hoc n[on] oportet amittunt habet; Apolos & etiam scriptura
te utilitate eo demum retinet, dum doceat, arguit, ex-
rigit, erudit in iustitia, ne perfidus sit homo Dei adiutor
quem bonum confundens. Frustra, thesauris, cuius nullus
ulus a; fons unde nihil hauiatur: taberna medica, ex qua
nullum redemptum petas: mensa cibis infusa, quorum
nihil gaudi sarmamentarium quod anima tibi non sup-
pedicit: Ipeculum, in quo te non impiceatis, & emaci-
atis: lucrum cuius in caligino loco umime non uratis:

On tollum benignus, ac beneficis est Deus, atque
in propellendis malis, retribuendis bonis fidelis-
tate sed potens etiam, quia jam inde a mundi exor-
bitavit, firmavit, adornavit fibi quasi regnum to-
nante, alioquin nulli indigenat: ut le omnibus
item declaratis, regisque potestate in omnibus im-
mortalibus & dominibus obliuiscuntur obirent,
creceret. Preterea merito dicebarum prius, *Desmi-*
ratum est ab eterno nunc in eternum, hoc est nullo
modo constitutum fedem habet, tribunal, thronum, que
autem clementia & confiditatis hunc Regem misericordia,
quaeq[ue] iustitiae & pacis preparatio fecit illam
quibus duas virtutis eundas, res administrat
de loco superiore, quibus complexu sua illa am-
& comprehendat: ita non evadere iustitiam,
ne deficiat beneficium ipsius possit, omnes necesse
sunt imperio subiecti aut velientes, aut noleentes. De Quo
non solum emperatores, maxime Latini, venient
Eccl[esi]a veritatem illam intelligere, cum ultro
in officio de Ascensione, torquim P[ro]l[em]atum re-
s. Accepte enim tunc peculiares rationes Christi-
tudis ad Partem dexteram in celo, & inde capi-
tum ipsius omnibus dominari, eum accepit potestas
teu illam, & exercitum prefatur in celo, & in
terra, immo & lib[er]ta: non in nomine ejus omnis gen-
tium existimat, reverentur & inferuntur e. Domi-
num in celo esse cœcunt, quicque Psalm[um] 110.
& David ipse in Elias x Dominius afferat: & profani
ores passim usurpant, ut Clemens Alexandrinus
dicit, profanes. O p[ro]li[um], Sublymata: ne quid
Homerum, Hesiodum, aliis Poeta[rum] Graecorum
quam deos vocare *θύεσις θύατηρες*, Hu-
midum res Phidias, altive liberas in mundo
z, afferat, quod manus tollamus furium votu-
piens: cauimus quoque, quod solum eccl[esi]am
f[ac]it immortalis - Orpheus canit corollis ed ten-
t[er] in cibarium Deo dat, sic[ur] Deus ipse fibi a pud-
oc, auem dixit.

Ասուծ մասն ամեց էլլ գրառ շտեղութաւ
պարտաւ ու զարդ շառ մասն շատ չկայաւ.

*Ipse autem in magno eundem, & firmus olentem.
Aureus huic thronus est, pedibus subiectaque terra.*

laus Graecis respondet nos thronum Deo coelum s
perte, non qua ei cogit, qui est omnino nequit,
nam, quemque coeli celorum capere nequeant, ve
tientes ad eis amplitudinem, ac inscriptibilitatem
deum ipsum celum esse, aut Deo patrem de
misericordem. Nam sicut domicilium, thronumq
interiorum luit, nos ex festi: fit & celum Deo, tam
opificie. Addit celum quandoque pro rato mun
erium, tamquam precipuum patre in pluis, ac in celo
en diec, quia est in mundo tunc. Treverus quatuor
eas reddit, ob excellenter celi pte, omni corpore
alitatem universitatem in omnia i secessu clariora si
pibus inde manifestatur Dei potentia: postremo, ut in
videtur cuncta cognitio a Deo, et in quia sedetur in
facultate. Unde dicitur Deus habilitate in talibus
potestus, & de celo tristis est puri: beplausum, & di

justitia ejus deponitur, & ipsa de cœlo in terram. Rec-
ptum est præterea apud Catholicos, in cœlo, quod etiam
empyreum quidam nominat, immobile, distinctumque
ab aliis mobilibus. Deum quid immodo fedete, quatenus
ibi beatus spiritibus videtur, ac frumentum præberet.
Contra Calvinum demonstrat Ferventius in Theologia
christiana, certum hunc locum esse, quo beati recipiantur, in
cœque habent: quam Col. 3: negat necesse esse certum
locum imaginem, & vetere loco paradise curiose, &
arguit disputare: quod non attendit Christus in cœlum
dicitur, & ledit ad dexteram Patris, certum locum in
nime designare, ostendit eundemdem Calvinum fibitum
contradicere. Recitat eadem opera Bezan, & alios,
id hinc eorum aliorum oppositos tentant.

Dominus in celo parvus sed non paucus. Hieronimus, **Barbitius** et **thronum sumus.** Paraphrasis verbum Domini potuit, ut **ex aliis**, per quod putare intelliguisse Christum, Apollinarium spacio exponere cognominare. At beatorum sedes coelum empysion est, immobile, non stellarum, & mobiles quom Deo autem beatum confidere dicuntur. **B** Christus qui dem per hunc etiam etiam comparavit, **B**, nobis coelum, & eo stetit para nobis locum s; sed non hoc significat **τόπον** hec quod velle Januensis vieretur, sed in plamio **ἡ παραστάσις την θνητόν**, **in** **ἡ**, **parvus in judicio thronum sumus**; in **την** **την** **super flaminia** Dominus absolutus est, ut homini tamen in hominem **et Romani**, regnandi, dominandiisque permitteat potestatem: quam directive statu quoque haberes innocentie, quam post peccatum coercitive pigracia sit. Utrovis modo regnum temper Dei dominari oportet. **Ubi vero virtus domini sunt,** non fecus pugnat, ne que regnet, dominatur, quam non paulis gesantiae ac dominate improbat, ambitu dominandi, ac regnandi potestis. Quod hinc ipsi Plato, **et** **verbis dixit** **τοπος κανονις των τάχων, οπου νομος επιν.** **Et** regnanti, sed non ex Deo, Principi, quem ille ignorat e.

Vers. 20.) Benedicite Domino omnes Angeli ejus potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Ver. 21.) Benedicte Domino omnes virtutes ejus, ministri ejus, qui facitis voluntarem ejus.

ut non temel notavimus, appellatur anima iusti, & Angelus, de quo mox erit mentio. Celorum soliditas convenit sanctis Angelis, qui in veritate stetunt, ut Gregorius observat: sic enim accepimus in creatione celi & terrae, Angelos per celum ieritque in oratione dominica caput, stat voluntas tua sicut in celo, & in terra, Rickellus exponit. Dicunt fidei sedem paraflo in celo empyreio, in cibis regni coelestis, maxime in Angelis, peculiariter in illis, qui discuntur throni; in quibus et hominem celestem conversionem in terra habente; præterea Christus sedem paraflo can fibi, quam suis in celo empyreio, a principio mundi per creationem, post auctoritatem suam per interpellationem, quia illuc dixit, ne pararet locum q. Et inservisse scribit ipsorum l'anus, ut aperte vane ualit. Despotosis. Grevibus & ostendit antem iusti effe celum, qui dicitur inferiora, hoc est, hominem exteriorem, continet omnia naturalia, ictus, lenitatem, & que ad eam inctentis circulariter motu velut per refexionem ad scipium, & aeternorum contemplationem, & repercutiun radiorum divinorum; habet Solem sapientias illuminantis intellectum, & inflammans voluntatem. Lunam prudenter, stellas aliarum virtutum, polum artificio & fidei, polum autem caritatem ipsi. Hugo prestat in anima iusti: Deum ut Doctorem ledentes in cartheda, secundum facultatem animi rationalem, ut Iudicem in tribunali, secundum tractabiles, ut Regem in throno, secundum concusibilem.

Egregium ipsius omnibus dominabitur.) Hieronymus, cum aliis Latinis Piat, & Patribus, qui utuntur illis, genitivo, *omnium*, Hebreum verbum est præterit temporis, **מָכַת** *mactat*, Græcum *prælensis*, δέδει, quod fortassis non vacat mysterio, quia hoc regnum est *omnium* temporum, immo *seculorum*, & dominante *omnibus* generatorem, & generationem, sedes in seculum futurum. De omnibus intellige Israhelitis, gentibus, spiritibus, de omnibus regnis, & de omnibus rebus. De maxime ample, & generali regno Christi antea tamen factum, cum in x. 21. p[ro]p[ter]a ubi habetur *Dominus regnus eius*, & *dominabitur gentes*; ut in 44. & 73. præter ab his, in quibus alia quoque Prophætiam lunt ad estimoniam, quæ illud eis sicut cogitationem comprebant, que cognominatur *Principis Regum terræ*, *Rex Regum*, *Dominus universi*. Gen. 3., & regnum, Elias sic, quod nos servos sitib[us] omnes, & gentes solitudo vobis b[us]sumus. Vim facit Chrysostomus in verbo, dominandi **τύραννος**, ac potius id potius, quam regnandi ba-

laude. Quod & Chrysost. admonet. Dionysius Carthusiensi. Leges de Christo iudice Angelorum per se quoque ac sianus & Areopagitam declarans de duplice prophetica, five intellective, illutratione exemplum analogicæ, & per immaterialies ac abstractas illæ species, affigunt in presenti sermone, quo David Angeli auctor. Mytice accommodari hæc posse ad regni Christi predicatoros, quos ut Angelos veloci Elias & Ioseph horatur: & hic invitas vates nostri, ut nimirum virtute magna isti Angelis, nunci, missi, apostoli reddant telionium resurrectionis Domini nostri Jesu Christi; & aliorum ejusdem mysteriorum. Voxque Domini, nisi in virtute d., & accipiente ab eo verbum evangelizatione virtute multa ut facient verbum Dei concipientes animo iuo, & perducent auditoribus, veri diuinum, & non humanum verbum: ut ad audiendum vocem sermonum Dei, hoc est, ut à quib[us] audiri, & percipi possit, leto ad omnium captum attemptere; loquendo sapientiam inire pectora g., lac dande parvulus, mutando vocem ipsam, i, quatenus convenient: ut procurent quantum maximis polunt virtibus reddere altos divinæ voluntati morigeros, quo voluntas p[ro]ficiat. & se[nti]tus omnium l. ls quem appellant Hieronymum, nuncius veritatis, interpretatur illico, que fuerit locutus Deus expletentes, & quæ præcepit intelligentes, & virtute illius roboratos verbum Ecclesiis ministrantes. Exponit Bruno Carthusianus petere Davidem ut omnes Angelis, tenui Apotholi, & nunciis Dei hiis ipsi materia benedicendi Dominio, & contutio dignitatis eorum magnificet Dominum, qui eos adeo dignos fecit, & sublimes, quæ sunt potentes virtute miraculorum, compleverim. Dei præcepta promovendo etiam se ad audiendum vocem sermonum ejus, id est, ut alos audire facerent. Sed verum de virtutibus referat ad exercitus ordinis Angelorum, ut sint contemplanti naturam dignitatis eorum materia benedicendi Domino. Hugo Angelus accipiter p[ro]ficeret, canendo in Ecclesia iude, praedicando: reperit faceret deum, i, five Dagon, avarus n; cuius Dagon, palma manum abf[er]e o, ventris, p[ro] five Bal, al, gulom, qui Sacerdos rapiat omnia, & comedat, quæ apponuntur q; honoris ac dignitatis, five excellorū, superbum, ingenioso invento addi facilis negotiatio similia posse. Indicativa sit pars.

Benedicit Domino omnes Angelis.) Hebreæ deet, (omnes) Chaldaicæ, nomini Domini. Alia P[ro]leteria & patres, (Dominum) in accusativo, sicut erat in nostro Platieri verbo primo. Hugo varium affectum ultim verbi b[ea]titudinei in imperativo modo, non solum imperativæ propriæ, sed p[ro]trectivæ, coniunctivæ, permisivæ, vel ironice, optative, indulitive, congratulatiue, vel aplausive: & hunc ultimum congruere proposito. Quod ali quoque docent. Paulus vero, intell[igit] Ricke[li]us, non infini tantum ordinis spiritus intelligi, quibus generale nomen attribui solet, sed omnes eo generali nomine contenti, quos omnes ait Apotholus s[ed]e administratoris spiritus, & aliquando ex omnibus ordinibus trium hierarchiarum miti, probabilibus el, ut alibi ostendimus. Et Hebrei 1. 13. Ut fortassis propterea vilum tueri Interdictum addere, omnes, nulla quoque ratio suadet ad infimo Angelos restringere, quum cunctis communie sit benedictio Deo, & id ab iis fieri alia divine littera testatur, ut à Scriptoriis supremi ordinis. Causa item cur iurivitent Angeli ad benedicendum Domino, nullum excludit; quia ut ait Chrysostomus, humana natura pro dignitate predicantis beneficioris laudibus par non est: & hujusmodi exemplo homines incitantur, ut quoad possunt idem præfrent, quod tam eminentes, ac boni faciunt, ut loquitur Hugo. Atqui constat melius Deo benedictio, cumque laudare, qui ejusdem notitia, & amore magis excellit, quales qui inter Angelos ordine, ac hierarchia sunt superiores. Nec ullum terp[er]io qui limitat de Solis infiniti Angelis hunc locum accipiat. Immo Elias & Cretensis sic aperte hinc locu[m] intell[igit], ita ut commune sit omnibus nomen & Angelorum, & quod habetur sequenti membro, διάφορος virtutum: & hic inuit Nazianzenus x, quem exponit. Suppetit præterea cunctis omnino causa benedictione Deo tamquam creatori, iustificatori, glorificatori: Christo etiam, ut Valentia hoc loco vult, & aliqui alii, velut exp[re]ci ac Dominoluo, redemptori, reparatori ruinarum iporum, jucundantur.

tum documentum benedicti Dominum, & laudari ab his Axiomatis, quos διάφορος sensus significant, & alibi sepe ejus: hoc est in p[ro]pria significante, non in arena a: quinque numeri quid si multi, genere debere, & confiteri confessio[n]e sua possit. Dominum benedicte etiam etiam, ut munus hierarchiarum comprehendendi videntur pacia per ministros, in sequenti membro; & Angelos quicquid sunt, quæ sunt, liquet quam despiciat Calvinus, eretique, ut enim Feuerardus tunc convinctus, dum scribit in his effervescit, inconstantiam, fulitum, contagionem, laborem peccati p[ro]strectus, a libidinum humanum turpitudine positi corrupti, ad eparavat: simili ex aliis refert hareticus. Profecto, si non obediens Deo perfecte Angelis, quia non possunt, non peccant; si quia nolunt, ne minus mandandi essent; quia sensu hareticorum omnia velut peccata esse mortalia, nulla venialia. Angelis, quibus Deus reperit peccata etiam, & communis sententia sunt demones, a principio maledicti, non in veritate scientes, & peccantes h, non servantes quam principalem, sed ad credentes quærum sunt domicilia, i.

Ad audiendum vocem sermonum ejus.) Hieronymus, obediens vocis sermonum ejus. Alii, ad obediendum, levu[m] audiuendum in voce, hoc est, vox verbi ejus, vel obediens, scilicet vel intenti videntur, & intenti ad omnes naturas, ut continuo exequantur. Quod præ circa sic necesse est prioribus, p[ro]prias virtutes & facientes verbum illius non quodolibet, sed prout excedit, ita ut intenti sit ad vocem ejus, ut eam quam primum exaudiatur, & impetrat, huicque potentiam, virtutem, vires, facultates, robur omne, quidquid valens, conferat, ut prometeat quod vult, facere velitis. Nec displaceat Cajetan, & Campensis expostio, dici Angelos facere verbum Dei ad audiendum vocem sermonum ejus, ut alios, ad quos miscuntur, obsequentes Deo reddant, & ratione carentes res compellant ejus obsecrare imperio. Ad hoc enim, ait Cajetanus spiritus illi fuit Angel, ad hoc fortis efficiunt, ad hoc exequuntur imperium Dei, ut ip[s]i in voice sermonis Dei audiatur. Quid verum esse apparitiones Angelorum visibilis testatur. Pharisæi Hebrei habent literam servilem cum verbo γένεσις ἐπωνόματος, & Graeci cum articulo genitivi casus, & ejaculativo, r[el]at[us] & Latini cum præpositione ad, & gerundio, ad audiendum, causam important. Quare suppleri debet, quod intenti sunt, seu applicati roti ad audiendum, capessendum omnia Dei iusta, nuttive; quod apud Angelorum valeret,

O' obediens conuictus regis,
Quibus cura est mandatum Regis.

Vel ad audiendum, idem erit, quod ad audire facendum, seu obediens, ut nempe potest ea, qui valent in faciendo, exequendone verbo Dei, utatur, & ea referant in eum finem, ut obediens ab aliis Deo. Faver Chaldaicæ Paraphrases, γένεσις λέματα, ut audiatur vos sermones eius. Quamvis Paraphrases Nebienses translatæ, ad audiendum, scilicet Ricke[li]us, ut homines inquit, audiunt per vestram executionem, quid Deus i mandet, & quicquid Brunonis etiam Carthusianus expostio est, Aguanus, Venetius, & aliorum, Ita quoque video serie in suis carmine affectrice paraphrases recentes exponunt: & Panigrolam ita licet idiomate utrumque: E[st] per nos non homini[m]l, ma[ri] benedictio anche vo[lo]t Angelis anti, che conponet a grande obediens a fuoi desti: & fate che ancora alteri v[er]ob[us] obediens. Quare, facere verbum Dei ad audiendum, vocem sermonum ejus, id est, audiendi videtur non facis reddere vim præstantis lentitatem, quamvis eo modo Gebreard, explicet. Certum est ab Angelis olim edictos homines de Deo volu[r]e, tunc agredatela ad homines ab Angelis, quæ ipsi acceptent a Deo, vel immedietate, vel alteri ab alteri, iuxta subordinationem hierarchiam in purgando, illuminando, perficiendo, de qua Theologi, post Dion, in coœli hierarchia, no[n] ipsi in theologicis dissertationibus. Imitemus Angelos, audiendo loquuntur Dei, & qui Domini nobis nomine loquuntur i, & quod in nobis est procuremus, ut audiant eum omnes, & requirant, & ei obedient: facit Deus voluntatem timentem nos: & preparantem ipsam cordis auditi n: obediens vobis omni potestis omnes exaramus, ut audiamus vocem sermonum ejus, & faciamus verbum ipsius?

Benedicite Domino omnes virtutes ejus. Hieronymus,

formæ feminina, διάφορος rheost, acque d[omi]n[u]s, ut tapis annotavimus. Greci per Angelos verbo p[ro]p[ter]a, ut illas, qui iunctæ insinio ordine, intelligende per angelus, five virtutes volunt etiæ omnes orationes omniū hierarchiarum comprehendendi videntur pacia per ministros, in sequenti membro; & Angelos quicquid sunt, ut illes, qui iunctæ in verbo tec[er]e, & virtutum intelligitur hoc est.

de teat.

Natione.

Qomodo agant Angelis per vim naturali[m] imponunt. Paulus, q[ui] in Inferno, cap. 14, tib[us] 9, ad Romanos 1. 12, q[ui] arta, 2.

III. 10.

q[ui] arta, 2.

III. 10.

